

paatrængende, men jeg synes rigtignok, at det er saa kort siden, vi fik en Lov angaaende Skolegangen paa Landet, at vi maae lade hængaae en længere Tid, førend vi foretage Forandringer deri. Dersom imidlertid dette Forslag skal vedtages, mener jeg rigtignok, at det er absolut nødvendigt idetmindste at lade den Bestemmelse udgaae, at ogsaa Skolelærerne skulle være enige i Forandringen af Skoletiden.

Nørgaard: Jeg tvivler ikke om, at den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 3die Valgkreds (C. E. Møller) har tilstrækkelig Bekjendtskab til Jylland, saaledes som han har udtalt, men jeg maa dog paa det Bestemteste benægte, at October Maaned er den Maaned, hvori Skolegangen søges meest og stadigt. Loven befaler vel, at Skolegangen skal begynde til October, men stadig Skolegang bliver der sjelden før November, fordi de Børn, som ere i øverste Klasse, ere meget vigtige Personer, saavel til Brug i Bløietiden som til at passe Creaturene. Jeg troer saaledes ikke, at den ærede Rigsdagsmands Kjendskab til Jylland er støttet paa nogen tilstrækkelig eller virkelig Erfaring i denne Henseende, saaledes som han har paastaet, thi den er ganske i Strid med den Erfaring, jeg har gjort med Hensyn til Forholdene i Jylland, og hvortil jeg dog tiltroer mig noget Kjendskab.

Lindberg: Jeg skal i Anledning af de Bemærkninger, der bleve gjorte af den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 3die Valgkreds (C. E. Møller), gjøre opmærksom paa, at, naar det i dette Lovforslag er Tale om at give Sogneforstanderskaberne udvidet Frihed til at bestemme, om Skolegangen skal begynde 1ste October eller 1ste November, da er det jo en ganske ligefrem Sag, at han har Ret i, at, naar Folket ikke ønsker, at Skolegangen skal begynde den 1ste November, saa ønske Sogneforstanderskaberne det heller ikke, thi de høre jo

ogsaa til Folket. De ville altsaa sige: Nei vi ville vedblive at lade Skolegangen begynde den 1ste October. Dersom der var Tale om, saaledes som han synes at forudsætte, at saa snart et saadant Lovforslag fik Lovkraft, saa skulde der ikke kunne begynde nogen Vinterfsole før 1ste November, da var det en anden Sag, men derom er der jo hverken nogen Tanke eller Tale. Forsaavidt man vedbliver at fremhæve, at Loven af 2den Mai 1855 er ung, da er det jo ganske vist, men dertil maa bemærkes, at der er flere Steder i Landet, hvor den ikke kan komme til at faae den gavnlige Indflydelse, som er Hensigten med den, og derfor mener jeg, at der ikke er nogen Grund til, at man skulde opsætte at give Sogneforstanderskaberne en saadan Bemyndigelse, at den kunde komme til at gjøre Gavn. Det kan ikke hjælpe, at vi sige: Børnene skulle gaae i Skole den 1ste October, naar de ikke kunne komme før den 1ste November. Det er vel sandt, at vi kunne paalægge dem Mulkter, men jeg vil spørge, om Børnene lære noget ved at blive mulkterede. Hvad kan det hjælpe, at vi bestandig frembringe mere og mere Modstand imod, hvad der ad denne Vej skal udrettes? Vi skulle tværtimod bestræbe os for, baade den Eine og den Anden, at ogsaa vort Skolevæsen kan blive baade til Gavn og Glæde for Ungdommen, saa at den kan komme i Skolen uden at blive tvungen dertil ved Mulkter. Jeg troer derfor, at det høitærede Thing vilde handle meget i Overensstemmelse med Folkets Interesse ved at stemme for, at Sogneforstanderskaberne faae en saadan udvidet Bemyndigelse, og det er derpaa, mit Forslag gaaer ud. Dersom Folket ikke kan og ikke vil bruge det, saa bliver det ikke brugt; dersom Skolevæsenet derimod virkelig skal være til noget Gavn, saa benytter det det; men vi bør jo bestræbe os for at gjøre alt muligt for, at vort Skolevæsen saaledes bliver Folket behageligt og Børnene gavnligt.